Червоно-вишневі зорі віщують погожий схід,
Ти, може, мене й забула, не бачила стільки літ?

Не мало ми воювали, стоптали чобіт рудих,
І якщо згадати мертвих, то я зажурюсь по них.

І якщо живих згадати, — нехай заніміє плач,
Бо друзі ідуть полками і я серед них — сурмач!

Сурмлю, що зелену землю закриєм грудьми від бід,
Що красно-вишневі зорі віщують веселий схід!